

MYŠLENKY NA MĚSÍC SRPEN

JOSEF SUCHÁR

ZÁZRAK V NERATOVĚ

Vydalo Karmelitánské nakladatelství v Praze 2018

1. Život z víry není o tom, že máme neustálý pokoj a žijeme si v růžové zahradě. Ale Kristus je s námi ve všech těžkostech a temných chvílích. On nás z toho vyvede, nenechá nás v bažině.
2. Kristovo světlo osvětluje každou temnotu.
3. Vzájemným poznáváním roste úcta mezi námi.
4. Kostel je místem setkání člověka s Bohem. Lidé by si měli uvědomit, že i v jejich městě to může být místo, kam mohou zajít, když je jim těžko.
5. Je důležité o věcech mluvit, tříbit názory. Pak je ale potřeba nabídnout ruce a konkrétně něco udělat.
6. Když se modlí lidé, kteří Bohu důvěřují, tak je vyslyší. Konkrétní forma už je na Bohu a na tom daném člověku. On to vždy udělá tak, jak je to pro člověka nejlepší.
7. Pokud není člověk pánem sám nad sebou a svou vůlí, tak se propadá blíž k živočišné říši.
8. Co jsi k sobě připoutal, za to jsi odpovědný.
9. Mše svatá bude vždy vrcholem pocty Bohu. Není nic většího.
10. Kristus je živý a je součástí naší rodiny.
11. Pokud je mezi mnou a druhým člověkem vztah přátelství, pak mě jeho jinakost obohacuje. Nemusím mít strach z toho, že by mě ohrožovala. Naopak mě může inspirovat.
12. Bůh dokáže akceptovat naši nedokonalost. V tom je Boží vedení nádherné.
13. Je třeba být pevně zakotven ve své víře. To je bod, ze kterého můžu věci kolem sebe posuzovat.
14. Bůh nás sem přivedl, dal nám zemi, kterou jsme nevybudovali. Náš úkol je, abychom to budoucí generaci předali krásnější, než jak jsme to převzali my.

15. Nemusím dělat všechno, ale mám dělat pořádně to, co dělám.
16. I můj omyl si Bůh může použít k tomu, aby změnil něco v mém životě nebo v životě někoho dalšího.
17. V našem životě bychom neměli pokažené věci hned vyhazovat. Příliš jsme si zvykli, že vše vyměňujeme, přechází to i do mezilidských vztahů. Nesnažíme se opravovat, ale vyměňujeme.
18. Když dělám věci sám, trochu to ztrácí smysl. Smysl to má, když to dělám s ostatními, když se o tom pak můžeme společně bavit. Utváří se tím společenství.
19. Bůh mě provází s mateřskou láskou, kterou mě celý život něžně vede. Nemusím čekat velké prožitky a zvraty, ale setkávám se s Ním v nejobyčejnějších věcech, v každodenním životě.
20. Ranní modlitba je velmi důležitá. Potřebujeme zvlášť na začátku den, aby nás Někdo dobře naformoval.
21. Modleme se modlitbu Anděl Páně. Už naši předkové věděli, že polední zvon v sobě nese předěl dne. Je to okamžik k zamyšlení, co jsem chtěl udělat a neudělal. Poledne v sobě nese možnost nápravy.
22. Bůh mě má rad, a i když udělám cokoli, tak mi vždy znovu nabídne možnosti k tomu, abych mohl žít krásně, smysluplně a mohl využívat své schopnosti.
23. Ohleduplnost je součástí života. Žít jeden pro druhého je obdivuhodné.
24. Dělat to, co nikdo nedělá. Kde je hodně lidí, tam nejsi potřeba.
25. Nikdo a nic není zbytečné, se vším lze pracovat a může to přinést radost dalším lidem.
26. Musíme svou práci dělat tak zajímavě, aby inspirovala další.
27. Bůh je dobrý, Ježíš nás zachránil a pomůže nám, když ho budeme prosit.
28. Začít není problém, důležité je vědět, co chci, přesvědčit o tom druhé a vytrvat. A pověsit to celé na Krista.
29. K cíli vedou různé cesty a je jen na mně, zda pojedu na kánoji, na kole či pěšky. Ale podle toho se připravuji.
30. I skrze své chyby můžu být druhým prospěšný.
31. Všechno může pominout, být zničeno, ale Bůh zůstává.